

Sygn. akt V CSK 6/13

POSTANOWIENIE

Dnia 9 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa E. K.

przeciwko B. D.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 października 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 10 lipca 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
przyznaje adwokatowi Ł. O. od Skarbu Państwa Sądowi
Apelacyjnemu w [...] tytułem nieopłaconej pomocy prawnej
udzielonej powódce w postępowaniu kasacyjnym kwotę 1.800 zł
(jeden tysiąc osiemset) powiększoną o należny podatek
od towarów i usług.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację powódki od wyroku Sądu Okręgowego w W. oddalającego powództwo o zapłatę kwoty 150.000 zł z tytułu zachowku.

W skardze kasacyjnej wniesionej przez powódkę od tego wyroku skarżąca uzasadniała wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania potrzebą dokonania wykładni art. 1007 § 2 k.c. wywołującego rozbieżności w orzecznictwie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznając nadzwyczajny środek zaskarżenia, jakim jest skarga kasacyjna Sąd Najwyższy działa w interesie publicznym, wyjaśniając istotne zagadnienia prawne, dokonując wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, bądź usuwając z obrotu prawnego orzeczenia wydane w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwe (postanowienie SN z 6 lipca 2007 r., sygn. akt I CSK 206/07, nie publ.). Dlatego też uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powinien przedstawić argumentację jurydyczną pozwalającą przyjąć, że w sprawie rzeczywiście występuje przywołana w nim przesłanka (postanowienia SN z 21 czerwca 2007 r., sygn. akt I CSK 178/07, nie publ. i z dnia 21 lipca 2005 r. sygn. akt V CSK 18/05, nie publ.).

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie wniesionej skargi do rozpoznania nie zawiera argumentacji przekonującej o potrzebie dokonania przez Sąd Najwyższy wykładni wskazanego w nim przepisu art. 1007 § 2 k.c. Poza jednostkowym poglądem wyrażonym w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 17 września 2010 r., II CSK 178/10 (niepubl.) w judykaturze przyjmuje się zgodnie, że przepis ten jest przepisem szczególnym w stosunku do art. 120 k.c. i wyłącza stosowanie tego ostatniego do określenia początku biegu terminu przedawnienia roszczenia o zachowek (tak Sąd Najwyższy m. in. w wyrokach z dnia 24 czerwca 2004 r., II CK 127/03 i z dnia 10 marca 2011 r., V CSK 283/10, niepubl.).

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania przed Sądem drugiej instancji, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozagę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 3989 § 2 k.p.c., a w zakresie kosztów pomocy prawnej udzielonej powódce w postępowaniu kasacyjnym na podstawie § 19 w zw. z § 6 pkt 6 i § 13 ust. 4 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. (jedn. tekst. Dz.U. z 2013 r., poz. 461), orzeczono jak w sentencji.

jw
[aw]